

For ofte viser det sig jo, at de, der på et senere tidspunkt i deres liv erkender, at der er et eller andet mørkt hul, som de har fortrængt, kunne have brug for at tale ud om det og måske også blive konfronteret med den pågældende i en dialog. Det ser vi også i andre sammenhænge straffemæssigt. I forbindelse med voldtægtssager er det ikke altid et spørgsmål om, at den pågældende bliver straffet, men at kvinden får lov til at konfrontere sig over for manden – det her er nok ikke særlig godt dansk – og sige: Jeg synes, at det, du gjorde, var forkert. Det ville være godt at få den dialog. Vi har da oplevet i nogle sammenhænge, at det ville være en god ting, og det kunne måske bruges her.

I forbindelse med chat vil vi være ...

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):
Undskyld, men taletiden er opbrugt for længst. Hr. Peter Skaarup har bedt om en ny kort bemærkning, så der bliver mulighed for at fortsætte.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det giver ordføreren mulighed for at fortsætte om lidt måske. Men jeg vil godt spørge mere konkret i forhold til forældelsesfristen. Jeg tror, vi er enige om, at det er uheldigt, at der er den der meget stringente frist, der i dag betyder, at man, hvis man er over 28 år, så i princippet ikke kan føre sager. Så kan der ikke foretages noget over for f.eks. en gerningsmand, som har misbrugt et barn seksuelt i en ung alder, hvis den pågældende nu er over 28 år.

Jeg kan komme med et tænkt eksempel. Vi kunne forestille os Tøndersagen. Hvad nu, hvis den aldrig var kommet ud til offentligheden – fru Lone Dybkjær kender Tøndersagen – altså det misbrug af den unge pige, der er tale om? Hvad hvis den unge pige så var blevet opmærksom på det, og det var dukket frem, som sådan noget dukker frem, i en alder af 30 år, ville det så ikke være rimeligt nok, at man kunne gå tilbage uden nogen forældelsesfrist og dømme de pågældende, der havde udsat den pige for det forfærdelige misbrug, der har været tale om?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes, at vi skal diskutere det i udvalgsarbejdet. Det er jo det, vi har udvalgsarbejdet til. Nu bliver Tøndersagen nævnt, og den er så oplagt, at man er nødt til at sige ja, ikke? Men det er jo

ikke altid, at man skal lave generel lovgivning på basis af meget konkrete sager.

Kl. 17.40

Det, jeg har sagt, er, at jeg synes, vi skal gå ind og kigge på det her, for jeg er enig med ordføreren i, at det ikke behøver være noget, der er dukket op, før man er 28. Vi har jo også set en lang række forfattere komme frem med deres fortælling om incest på et senere tidspunkt af deres liv, hvor de er klar til det. Men det er jo ikke sikkert, at man nødvendigvis skal gribe til strafferammer, men man skal måske gribe til andre former. Men lad os diskutere alt det her. Vi er enige med forslagsstillerne i, at det er ganske forfærdeligt med de overgreb på børn.

Vi er også enig med forslagsstillerne i det helt overordnede, som jeg tror forslagsstillerne også står for, nemlig at der ikke gøres nok, og at vi voksne personer skal ind, når vi oplever, at der faktisk er en appel til os. Det gør vi ikke godt nok. Det gælder os selv som personer, offentlige myndigheder, og hvad ved jeg.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er næste ordfører hr. Kristen Touborg, SF.

Kristen Touborg (SF):

Da SF's ordfører, fru Anne Bastrup, ikke kan være til stede i salen på nuværende tidspunkt, skal jeg anføre følgende på SF's vegne:

Dansk Folkeparti har med sit forslag taget den helt store pensel frem. Formålet er at beskytte børn og unge mod seksuelt overgreb. Det er et formål, ingen her i salen kan være imod. Problemet er blot, at det ikke er tiltag, der efter SF's opfattelse reelt beskytter børn og unge mod seksuelt overgreb.

Vedrørende højere straffe: Ingen, der begår overgreb, tænker et sekund på straffen. Antallet af sager er jo ikke faldet efter de sidste stramninger af straffeloven.

Vedrørende tvungen behandling: Dansk Folkeparti ved eller burde vide, at tvang her ikke kan lade sig gøre uden terapi. Terapi kan ikke lade sig gøre under tvang. Får man ikke den enkelte til at forstå det forfærdelige i overgrebet og forstå, at han skal standses, så holder han jo blot op med at tage det stof, som fører til de medicinske kastrationer.

Vedrørende straffenedsættende rabatorndninger: Som vi forstår forslaget, betyder det, at Dansk Folkeparti vil stække domstolens ret til